

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Martina Kopy a Mariana Kokeše ve věci

žalobkyně: **LAGAS s.r.o.**
IČO: 06615023
Kasárna 1603, 696 81 Bzenec
zastoupena advokátem JUDr. Ondřejem Bečvářem
Dřevařská 855/12, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2021, č. j. KUZL 84946/2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Soud se v této věci zabýval hlavně otázkou, zda správní orgány mohly žalobkyni uznat vinnou ze tří přestupků spočívajících v překročení maximální přípustné okamžité hmotnosti

silničního vozidla, pokud příslušné vážící zařízení nemělo ověření na základě požadavků plynoucích z opatření obecné povahy vydaného Českým metrologickým úřadem.

II. Rozhodnutí správních orgánů

2. Městský úřad Uherský Brod („městský úřad“) uznal rozhodnutím ze dne 21. 9. 2021, č. j. MUUB/40775/2021/OSD („rozhodnutí městského úřadu“) žalobkyni vinnou ze spáchání tří přestupků podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích. Podle tohoto ustanovení se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku, pokud jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž se kontrolním vážením zjistilo nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.
3. Těchto přestupků se žalobkyně měla dopustit tím, že
 - dne 29. 4. 2021 v 11.56 hod., na silnici I/50 v katastrálním území Starý Hrozenkov, na 101,45 km při vstupu do ČR, provozovala při přepravě bentonitu jízdní soupravu složenou ze silničního vozidla tov. zn. SCANIA, RZ X a přípojného vozidla RZ X, která při kontrolním vážení překročila největší povolenou hmotnost silničního vozidla RZ X nejméně o 0,41 t;
 - dne 2. 6. 2021 v 10.01 hod., na silnici I/50 v katastrálním území Starý Hrozenkov, na 101,45 km při vstupu do ČR, provozovala při přepravě dolomitu jízdní soupravu složenou ze silničního vozidla tov. zn. SCANIA, RZ X a přípojného vozidla RZ X, která při kontrolním vážení překročila největší povolenou hmotnost silničního vozidla RZ X nejméně o 0,49 t;
 - dne 2. 6. 2021 v 12.13 hod., na silnici I/50 v katastrálním území Starý Hrozenkov, na 101,45 km při vstupu do ČR, provozovala při přepravě dolomitu jízdní soupravu složenou ze silničního vozidla tov. zn. SCANIA, RZ X a přípojného vozidla RZ X, která při kontrolním vážení překročila největší povolenou hmotnost silničního vozidla RZ X nejméně o 0,59 t.
4. Překročila tedy limitní hodnoty stanovené zákonem o silničním provozu, provedeného § 5 odst. 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva dopravy č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel („vyhláška č. 209/2018 Sb.“). Za tyto přestupky městský úřad uložil žalobkyni pokutu ve výši 9 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
5. Žalobkyně se proti rozhodnutí městského úřadu odvolala. Namítala zejména nezákonnost provedeného kontrolního vážení, protože nedošlo ke schválení vážícího zařízení na základě opatření obecné povahy Českého metrologického úřadu, jehož vydání předpokládá zákon o metrologii. Kromě toho nebylo zřejmé, zda jízdní souprava nebyla znečištěna blátem či sněhem. V takovém případě zákon připouští překročení nejvyšší povolené hmotnosti vozidla o 3 %.
6. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 29. 11. 2021, č. j. KUZL 84946/2021 („rozhodnutí žalovaného“), odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Námitky žalobkyně nepovažoval za důvodné. Ohledně chybějícího opatření obecné povahy uvedl, že novela příslušných zákonů se nedotkla platnosti certifikátů vydaných před nabytím její účinnosti. Při následném ověřování těchto měřidel se uplatňují požadavky, které byly rozhodné v době jejich uvedení do oběhu. V tomto případě se postupovalo podle podmínek uvedených v *Protokolu o technické zkoušce Certifikátu o schválení typu měřidla č. 2590/97/010*

(Revize 1). Tento certifikát odkazuje na zkoušky specifikované v mezinárodním dokumentu pro legální metrologii *OIML R 134* a současně uvádí bližší podrobnosti k použití referenčních vozidel a ke způsobu zabezpečení tohoto stanoveného měřidla úředními značkami. Doporučení *OIML R 134* v tomto případě nahrazuje opatření obecné povahy.

7. K námitce týkající se znečištění vozidla žalovaný uvedl, že pokud kontrolující osoby neshledaly takové znečištění vozidla, u kterého by bylo na místě použití 3 % tolerance, žalovaný nemá důvod tento údaj zpochybňovat. Navíc z úřední činnosti ví, že na použitém vážním zařízení dochází plošně k tolerování tříprocentního přetížení vozidla a jízdní soupravy, takže se neřeší případy do naměřené okamžité hodnoty hmotnosti 18,54 t. U vozidel žalobkyně však došlo k naměření hodnot okamžité hmotnosti za hranicí této tolerance. Ani z fotografií pořízených osobami provádějícími vážení na místě a snímacím zařízením váhy není patrné zásadní znečištění jízdní soupravy.

III. Žaloba

8. Žalobkyně namítá, že rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná a nepřezkoumatelná. Váhy pro nízkorychlostní kontrolní vážení jsou stanovenými měřidly ve smyslu § 3 odst. 3 písm. b) zákona o metrologii. Podle vyhlášky č. 345/2002 Sb. podléhají povinnému ověřování. Zákon o metrologii předpokládá, že pro účely schvalování typu měřidla a jeho ověření vydá Český metrologický institut opatření obecné povahy, ve kterém upraví požadované metrologické a technické vlastnosti. Že se má opatření obecné povahy vydat ke každému stanovenému měřidlu, vyplývá také z důvodové zprávy k zákonu č. 481/2008 Sb., který novelizoval zákon o metrologii. Český metrologický institut dosud nevydal opatření obecné povahy upravující metrologické požadavky na ověřování nízkorychlostních vah ve smyslu § 6 odst. 2 a § 9 odst. 1 zákona o metrologii, což odporuje úmyslu zákonodárce. Potvrzení o ověření stanoveného měřidla tak podle žalobkyně nemůže být platné. Bez opatření obecné povahy neexistovala metodika pro ověřování, kterou vyžaduje právní úprava.
9. Žalovaný se dopustil nesprávného právního hodnocení věci, pokud ve vztahu k ověření nízkorychlostních vah aplikoval zákon o metrologii ve znění před jeho novelizací provedenou zákonem č. 481/2008 Sb. Přechodná ustanovení zákona č. 481/2008 Sb. se týkají pouze ověřování zahájených přede dnem nabytí účinnosti této novely. Schválení měřidla dne 20. 12. 2017 i jeho ověření tak mělo proběhnout již podle nově účinné právní úpravy – podle metrologických požadavků neexistujícího opatření obecné povahy.
10. Žalovaný pochybil, dospěl-li k závěru, že pro měřidla, u kterých proběhlo prvotní schválení před 1. 1. 2009, nebylo po 1. 1. 2009 nutné ověření podle opatření obecné povahy. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože zákon o metrologii neumožňuje nahradit metrologické požadavky v předvídaném opatření obecné povahy jiným předpisem (mezinárodním doporučením *OIML R 134*). Není zřejmé, jak podle žalovaného mohlo mít mezinárodní doporučení právní závaznost.
11. Z rozhodnutí žalovaného dále není patrné, jak dospěl k závěru, že se při ověření vah měly uplatnit požadavky vycházející z původní právní úpravy při uvedení stanoveného měřidla do oběhu. Při neexistenci opatření obecné povahy nemohlo dojít k přezkoušení měřidla. Že postupy k ověření stanovených měřidel mělo vymezovat opatření obecné povahy, vyplývá také z důvodové zprávy k zákonu č. 85/2015 Sb., který zavedl institut přezkoušení stanoveného měřidla v zákoně o metrologii. Úvahy žalovaného jsou ve zjevném logickém

rozporu se smyslem institutu přezkoušení stanoveného měřidla podle § 11a zákona o metrologii.

12. Správní orgány neprokázaly, že by kontrolující osoby zjišťovaly stav znečištění vozidla ve smyslu § 6 odst. 2 vyhlášky č. 209/2018 Sb. Žalobkyně ví, že kolonka znečištění vozidla ve vážním lístku je *a priori* nastavena na „NE“. Z toho je zřejmé, že oprávněné osoby případné znečištění vozidla vůbec nekontrolují. Fotografie procházející správním spisem nezachycují oblast podběhů a podvozku, a nelze tak vyloučit, že právě zde bylo vozidlo znečištěno. Není pravdou, že by na předmětném vážním zařízení docházelo plošně k tolerování tříprocentního přetížení vozidla a jízdní soupravy. Měřeným vozidlům se naměřilo přetížení 2,28 %, resp. 2,72 %
13. Dále žalobkyně považuje stávající právní úpravu za diskriminační. Podle § 125j odst. 1 zákona o silničním provozu lze postihovat podezřelé s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie pouze za omezený okruh přestupků. Spáchání přestupku překročení největší povolené hmotnosti silničních vozidel však mezi ně nepatří.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Podle žalovaného nelze připustit výklad, podle něhož by nebylo možné ověřit měřidlo bez vydaného opatření obecné povahy. Při svém ověření musí měřidlo splňovat metrologické a technické požadavky, které byly rozhodné při jeho uvedení do oběhu. Prodloužením platnosti certifikátu nedochází ke schválení nového typu měřidla. Žalovaný proto nemá pochybnosti o tom, že předmětné vážní zařízení disponuje platným certifikátem a v době kontroly disponovalo platným ověřením stanoveného měřidla.
15. Ve spisu jsou fotografie všech tří vozidel. I zboku. Je vidět, že jejich nápravy nejsou znečištěné. K plošnému tolerování tříprocentního přetížení vozidla dochází tak, že se automaticky neřeší přetížení vozidla o 0,54 tuny. V případě kontrolovaných vozidel však byly okamžité hmotnosti ve všech případech vyšší – 18,60 tun, 18,68 tun a 18,78 tun.
16. Otázka diskriminační povahy trestání za přestupky podle zákona o silničním provozu je podle žalovaného irelevantní. Pokuta žalobkyně dostala podle zákona o pozemních komunikacích.

V. Další podání účastníků

17. V replice žalobkyně odkazuje na judikaturu, která podle ní potvrzuje, že stanovená měřidla musí podléhat procesu schválení a ověření na základě opatření obecné povahy (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4. 6. 2020, č. j. 62 A 16/2019-93; rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 21. 6. 2017, č. j. 52 A 79/2016-182 a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2021, č. j. 43 A 197/2018-39). Zákonná úprava, která tento požadavek zavedla, se retrospektivně neuplatní na platnost certifikátů o schválení měřidel vydaných před její účinností. Veškeré nové schvalovací a ověřovací procesy zahájené po účinnosti zákona č. 481/2008 Sb. však vyžadují splnění podmínek příslušného opatření obecné povahy.
18. Klíčové podle žalobkyně je, že bez opatření obecné povahy nelze platně schválit či ověřit stanovené měřidlo. Absenci opatření obecné povahy nelze v souladu se zásadou legality nahradit poukazem na veřejný zájem. Normativní právní akt má kromě metrologických

požadavků na měřidlo vymezovat také požadavky na charakter vozovky – kupříkladu na její geometrii či na umístění váhy.

19. Žalobkyně v průběhu řízení neviděla žádné fotografie zachycující podvozek vozidel. Propočet žalovaného ohledně plošného tolerování tříprocentního přetížení vozidel je nesprávný.
20. K námitce diskriminace žalobkyně dodala, že právě proto, že v zákoně o pozemních komunikacích není ustanovení obdobné § 125j v zákoně o silničním provozu, nemohou správní orgány postihovat zahraniční dopravce.
21. V reakci na repliku žalobkyně pak **žalovaný** uvedl, že žalobkyně argumentuje nepřiléhavými rozsudky správních soudů. Existuje řada rozsudků týkající se přímo vážního zařízení na hraničním přechodu Starý Hrozenkov (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2019, č. j. 31 A 188/2017-45, nebo ze dne 31. 8. 2022 č. 31 A 132/2021-68). Soudy jeho způsobilost provádět kontrolní vážení nijak nezpochybnilly. Žalovaný odmítl tvrzení žalobkyně o diskriminaci v případě nastavení nepovinného údaje o znečištění vozidla na vážním lístku. Podle žalovaného lze postihovat také zahraniční provozovatele vozidel.
22. V duplice **žalobkyně** setrvala na svém postoji ohledně nezbytné existence opatření obecné povahy. Rozsudek krajského soudu, na který odkazuje žalovaný, je ojedinělým právním názorem.

VI. Jednání

23. Dne 14. 2. 2024 proběhlo u soudu jednání. Zástupce žalobkyně shrnul podstatu uplatněných žalobních bodů. Zástupce žalovaného také odkázal na dosavadní podání ve věci a aktuální judikaturu.
24. Soud poté přistoupil k dokazování. Zástupce žalobce k důkazu navrhl výňatek z rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2021, č. j. KUZL 68537/2021. V něm se uvádí:

„Součástí spisu je však také doklad ze dne 16. 11. 2018, společnosti Tenzováhy, s.r.o., která zajišťuje kontrolní vážení ve Starém Hrozenkově. Z tohoto dopisu vyplývá, že v období od 15. 3. 2018 do 16. 10. 2018 byla tato kolonka obsluhou změněna na „ANO“, a to u všech dokladů o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení z tohoto období, nepodařilo se zjistit, proč obsluha tuto kolonku při vyplňování dokladů o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení měnila. Jedná se o manuálně nastavitelnou položku, která je standardně nastavena na možnost „NE“. V tomto dopisu je dále uvedeno, že v tomto období nemá tento údaj souvislost se skutečným stavem znečištění vozidla v době vážení. Z dokladů vydaných v minulých letech lze prokázat, že se znečištěná vozidla na stanici Starý Hrozenkov nevyskytovala a nevyskytují, jedná se o mezinárodní silnici I/50 s kvalitní zimní údržbou a převahou dálkové mezinárodní kamionové dopravy. Ke každému vozidlu jsou pořízeny také snímky kamerou, které lze použít jako důkazní materiál o skutečném stavu vozidla v době vážení. Odvolací správní orgán ze své úřední činnosti ví, že k této chybě obsluhy ve výše uvedeném období skutečně došlo a všechny doklady v něm vydané mají uvedenou kolonku zaškrtnutou na možnosti „ANO“, což nemůže vypovídat o skutečném stavu znečištění. V tom případě nezbyvá, než posoudit tuto námitku podle fotografií z místa vážení, případně ještě posoudit počasí, které by mohlo mít vliv na znečištění vodou, sněhem, či blátem.“

25. Zástupce žalobce uvedl, že z tohoto důkazu plyne, že se nastavení položky znečištění manuálně měnilo a standardem je její nastavení na „NE“. Podle zástupce žalovaného je

klíčová poslední věta, že se stav posuzuje podle fotek. Další důkazy soud neprováděl. Po závěrečných návrzích a krátkém přerušení soud vyhlásil tento rozsudek.

VII. Hodnocení věci soudem

26. Žaloba **není důvodná.**

Neexistence opatření obecné povahy nebránila postihu žalobkyně ze spáchání přestupků

27. Jádrem první žalobní námitky je nesouhlas žalobkyně s právním názorem žalovaného ohledně možnosti využít pro kontrolní vážení vozidla měřidlo, které nebylo schváleno, resp. ověřeno na základě požadavků plynoucích z opatření obecné povahy vydaného Českým metrologickým úřadem. Konkrétně jde o to, zda se v případě nízkorychlostní váhy použité ke kontrolnímu vážení vozidel, která byla schválena již v roce 1997, uplatní požadavek na její ověření na základě opatření obecné povahy, který tu je s účinností od 1. 1. 2009.
28. V první řadě soud konstatuje, že rozhodnutí žalovaného nelze považovat za nepřezkoumatelné, jak žalobkyně namítá. Žalovaný dostatečně srozumitelně a podrobně vysvětlil, proč nepovažoval neexistenci opatření obecné povahy za problém. O přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ostatně svědčí i to, že žalobkyně dokáže s jeho závěry věcně polemizovat.
29. Podle § 6 odst. 2 zákona o metrologii ve znění účinném od 1. 1. 2009 schvalování typu měřidla provádí Český metrologický institut. Zjišťuje, zda měřidlo mohlo plnit funkci, pro kterou je určeno. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické a technické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy. Nízkorychlostní váha však byla podle spisové dokumentace schválena již v roce 1997. Výše uvedené znění § 6 odst. 2 zákona o metrologii se tedy na *schválení* tohoto měřidla (váhy) nepoužije.
30. Měřidla však dále po schválení podléhají pravidelnému *ověřování* či kalibraci. Na ověření dopadá § 9 odst. 1 zákona o metrologii, podle kterého se ověřením stanoveného měřidla potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy. Opatření obecné povahy kromě požadovaných metrologických vlastností stanoveného měřidla stanoví i zkoušky při jeho ověřování.
31. Soud má za to, že pouhá absence opatření obecné povahy pro ověřování měřidla sama o sobě nepostačuje jako nosný důvod pro „neuznání“ výsledků měření váhy a následnou nepřipustnost použití těchto výsledků v přestupkovém řízení.
32. Váha je, podle právní úpravy platné v době jejího uvedení do provozu, řádně a bezvadně schváleným měřidlem. Z dokladu o úředním měření plyne, že měřidlem bylo stanovené *měřidlo VM-2.2. s výrobním číslem 04/98, s certifikátem o schválení typu č. TCM 128/97 – 2590 + R1*. Podle dokladů o úředním měření bylo měřidlo ověřeno dne 29. 10. 2020 s platností do 29. 10. 2021, tedy i k okamžiku vážení. Přes absenci opatření obecné povahy tedy příslušná autorizovaná osoba, Český metrologický institut, dospěla opakovaně a kontinuálně k závěru, že jde o měřidlo odpovídajícím způsobem funkční a přesné, byť k tomu dospěla postupem podle dřívější právní úpravy.
33. Potvrzení o ověření stanoveného měřidla je veřejnou listinou ve smyslu § 53 odst. 3 správního řádu, které svědčí tzv. *presumpce správnosti* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 5 Afs 5/2007-63). Skutečnost, že určitá listina je

listinou veřejnou, však nezabavuje účastníka řízení možnosti vznášet proti tomu, co daná listina osvědčuje nebo potvrzuje, konkrétní námitky, resp. tvrdit a prokazovat opak. Tomu pak odpovídá povinnost správních orgánů se s relevantními námitkami účastníka řízení přezkoumatelným způsobem vypořádat.

34. Žalobkyně ve správním řízení ani před soudem nerozporovala, že měřidlo ke dni spáchání přestupku ověřil Český metrologický institut. Ani nerozporovala způsob tohoto ověření nebo jeho výsledek. Netvrdila, že by zde byly pochybnosti ohledně přesnosti výsledku měření. Argumentace žalobkyně se pohybovala pouze v právní (formální) rovině. Žalobkyně neuvedla konkrétní námitky, jakým způsobem měl tento stav zasáhnout do jejích veřejných subjektivních práv. Netvrdí, že ověření měřidla fakticky neproběhlo *správně*. Ani to, že takové odborně nesprávné ověření mohlo mít za následek nepřesný výsledek měření. Proto podle soudu není důvod, proč by výsledky vážení nebylo možné v přestupkovém řízení použít. Za dané situace mohly správní orgány z výsledků měření provedeného ověřeným měřidlem vycházet. Nepanují-li žádné konkrétní pochyby o výsledcích daného měření, které dostatečně prokazuje, že došlo k porušení hmotnostních limitů, ani o tom, která jízdní souprava limity porušila, pak rozhodnutí správních orgánů stojí na skutkovém stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.
35. Podobou námitkou se již opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud. Rovněž nepovažoval chybějící opatření obecné povahy za rozhodné pro možnost vyvození přestupkové odpovědnosti za nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu zjištěných kontrolním vážením (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2023, č. j. 1 As 7/2023-53, ve kterém Nejvyšší správní soud potvrdil rozsudek zdejšího soudu ze dne 5. 1. 2023, č. j. 62 A 103/2021-90, následnou ústavní stížnost Ústavní soud odmítl usnesením sp. zn. I. ÚS 2938/23 ze dne 29. 11. 2023).
36. Opačný závěr neplyne ani z rozsudků krajských soudů, na které žalobkyně odkazuje ve své replice. V těchto rozsudcích soudy pouze obecně s odkazem na § 9 odst. 1 zákona o metrologii konstatovaly, že požadavek na potvrzení o požadovaných vlastnostech měřidla bude splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy. Nezabývaly se však situací, jaká nastala v této věci, že by k ověření požadovaných vlastností měřidla nedošlo na základě opatření obecné povahy, ale jiným způsobem.
37. S ohledem na to, že žalobkyně nijak nezpochybňovala skutková zjištění správních orgánů ohledně překročení nejvyšší povolené hmotnosti, soud nepovažuje za nutné vypořádávat se s jednotlivými dílčími právními argumenty, o které opírá své právní námitky. Judikatura Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu ostatně uznává možnost, že krajský soud nemusí reagovat na každou jednotlivou dílčí námitku či tvrzení, postaví-li vedle těchto námitek vlastní ucelenou argumentaci, kterou logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (srov. nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08).

Správní spis potvrzuje, že kontrolovaná vozidla nebyla znečištěná

38. Správnost výsledků měření žalobkyně zpochybňuje pouze v souvislosti se znečištěním vozidla. Podle § 6 odst. 2 druhé věty vyhlášky č. 209/2018 Sb., platí, že v případě znečištění například blátem nebo zanesení sněhem se připouští překročení největší povolené hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy maximálně o 3 %.

39. Každý z dokladů o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení vozidla a vážní lístek obsahuje kolonku „vozidlo znečištěno“, u které lze křížkem vyznačit jednu z možností ANO nebo NE. Ve všech třech případech kontrolovaných vozidel žalobkyně je zaškrtnutá možnost NE.
40. Žalobkyně k žalobě přiložila výňatek ze staršího rozhodnutí žalovaného, ve kterém se v pasáži o znečištění jízdní soupravy uvádí, že v období od 15. 3. 2018 do 16. 10. 2018 byla u položky „vozidlo znečištěno“ zatrhnuta možnost „Ano“ z důvodu chyby obsluhy (proč tak obsluha učinila, to se údajně nepodařilo zjistit a tuto chybu nezaznamenali ani přítomní příslušníci policie a celní správy). Jedná se však o manuálně nastavitelnou položku, která je standardně nastavená na možnost NE.
41. Z toho však podle soudu nelze bez dalšího dovozovat, že kontrolující osoby neověřovaly případné znečištění vozidla. Zároveň ale nelze vycházet ani z tvrzení žalovaného, že na předmětném vážním zařízení dochází plošně k tolerování tříprocentního přetížení vozidla a jízdní soupravy. Tato informace nemá podklad ve správním spisu. Naopak, z dokladů o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení plyne, že se ve vyhodnocení odečítají relativní chyby měřidla – u celkové hmotnosti vozidla a jízdní soupravy: 1 %; u hmotností náprav a skupin náprav vozidla: 2 %. Tvrzení žalovaného, že na tomto konkrétním kontrolním stanovišti dochází k plošnému tolerování tříprocentního přetížení vozidla a jízdní soupravy, proto soud nepřijal.
42. Podstatné každopádně je, že se ve spise nacházejí barevné fotografie kontrolovaných vozidel žalobkyně, které potvrzují správnost údaje uvedeného ve vážním lístku. Tyto fotografie zachycují jednotlivá vozidla zepředu, zezadu a z boku. Částečně jsou na nich vidět i podběhy vozidel. Není z nich přitom patrné, že by vozidla byla nějak výrazně znečištěná. Pokud by totiž na podvozku byla výrazná vrstva bláta, toto znečištění by se jistě alespoň do určité míry projevilo i na dalších částech vozidla. To se však nestalo. Z fotografií je navíc zřejmé, že v den měření bylo hezké počasí a vozovka byla suchá. Nelze proto předpokládat, že by k výraznějšímu znečištění jízdní soupravy mohlo dojít. Správní orgány proto neměly důvod pochybovat o správnosti údaje ohledně znečištění vozidla. Ani tato námitka proto není důvodná.

Použitá právní úprava není diskriminační

43. Žalobkyně dále namítá, že stávající právní úprava, je diskriminační, protože neumožňuje postihovat zahraniční dopravce za přešůpek, za který byla postižena žalobkyně. V tom ale nemá pravdu. Ve skutečnosti odnikud neplyne, že by nebylo možné ukládat sankce za porušení hmotnostních limitů podle zákona o pozemních komunikacích také zahraničním dopravcům.
44. Z § 125j zákona o silničním provozu plyne pouze povinnost u vybraných přešůpků zaslat osobám s bydlištěm v jiné členské zemi EU spolu s oznámením o zahájení řízení také informační formulář v příslušném jazyce s popisem přešůpkového jednání, kterého se tato osoba dopustila. Tato povinnost plyne z transpozice směrnice 2015/413 o usnadnění přešhraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Cílem této směrnice je mimo jiné zajistit vysokou úroveň ochrany všech účastníků silničního provozu v Evropské unii. Uvedené ustanovení tak směruje pouze k tomu, aby osoba podezřelá z některého z dopravních přešůpků, na které se vztahuje směrnice, o tom

dostala informace v jazyce, kterému rozumí. V žádném případě z něj ale neplyne nemožnost postihovat zahraniční dopravce za přestupky, na které toto procesní dobrodiní nedopadá.

45. V případě přestupku překročení nejvyšší povolené hmotnosti tak sice osoba s pobytem v jiné zemi neobdrží příslušný informační formulář ve svém jazyce, nevylučuje to ale možnost správních orgánů vést s touto osobou přestupkové řízení. O diskriminaci se proto nejedná.

VIII. Závěr a náklady řízení

46. Soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 soudního řádu správního).
47. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto mu je soud nepřiznal (§ 60 odst. 1 soudního řádu správního).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. února 2024

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu